

III VELYKŲ SEKMADIENIS

2020. 04. 26

Gailėsčio aktas

Kunigas: Broliai, seserys, ruošdamiesi švęsti išganymo paslaptis, prisipažinkime nusikaltę ir melskime Dievą atleidimo.

Žmonės: Prisipažįstu visagaliam Dievui ir jums, broliai ir seserys, kad labai nusidėjau mintimis, žodžiais, darbais, ir apsileidimais. Esu kaltas, esu kaltas, esu labai kaltas. Todėl prašau Švenčiausiąją Mergelę Mariją, visus angelus ir šventuosius, ir jus, broliai ir seserys, melsti už mane Viešpatį Dievą.

Kunigas: Tepasigaili mūsų visagalis Dievas ir, atleidęs kaltes tenuveda mus į amžinąjį gyvenimą.

Pirmasis skaitinys (Apd 2, 14. 22–28)

Sekminių dieną stojo Petras su Vienuolika ir, pakėlęs balsą, prabilo: „Jūs, judėjiečiai bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – gerai įsidėmėkite mano žodžius! Jėzų Nazarietį, Dievo jums patvirtintąjį galingais darbais ir stebuklingais ženklais, kuriuos per jį nuveikė Dievas jūsų tarpe, kaip patys žinote; taigi tą vyrą, Dievo valios sprendimu bei numatymu išduotą, jūs nedorėlių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus. Dievas jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties siaubo, nes buvo neįmanoma, kad mirtis jam viešpatautų. Juk Dovydas apie jį sako: 'Aš visuomet žvelgiu į Viešpatį. Jis stovi mano dešinėje, kad aš nesusvyruočiau. Todėl pralinks mėjo mano širdis, džiūgavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis su viltimi, jog tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neduosi savo šventajam supūti. Gyvenimo kelius tu man atvėrei ir pripildysi mane džiaugsmo savo akivaizdoje“.

Tai Dievo žodis.

Dėkojme Dievui.

Atliepamoji psalmė (Ps 15, 1–2a. 5. 7–11)

Viešpatie, man rodysi kelią, kuris į gyvenimą veda. (*Arba:* Aleliuja.)

Globok mane, Dieve: prie tavęs aš glaudžiuosi.

Kartoju tau, Dieve: tu mano Viešpats,
mano paveldėtas turtas, taurė mano laimės,
tavo rankoje mano likimas. – **P.**

Aš šlovinu Viešpatį, kuris man išmintį duoda,
atsimena mano širdis tai net naktį.

Akyse nuolatos Viešpats man stovi,
jis mano dešinę remia, aš nedrebėsiu. – **P.**

Man džiaugias širdis, kryžstauja siela,

ir mano kūnas ramiai sau ilsėsis.
Juk manęs nepaliksi numirėlių būste,
tu man, savo draugui, neleisi trūnyti. – P.

Man rodysi kelią, kuris į gyvenimą veda,
pilna man bus laimė prieš tavo veidą,
tavo dešinėj bus per amžius linksmybės. – P.

Antrasis skaitinys (1 Pt 1, 17–21)

Mylimieji!

Jeigu kaip Tėvo šaukiatės to, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno darbą, su baime elkitės savo viešnageis metu. Juk jūs žinote, kad esate atpirkti iš niekingos nuo protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet brangiuoju Kristaus krauju, to avinėlio be kliaudos ir dėmės, o jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sutvėrimą ir apreikštas laikų pabaigoje jums, per jį įtikėjusiems Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam garbę; todėl ir jūsų tikėjimas bei viltis kyli į Dievą.

Tai Dievo žodis.

Dėkojme Dievui.

Posmelis prieš evangeliją (Plg. Lk 24, 32)

Aleliuja.

– Viešpatie Jėzau, atverk mums Raštų prasmę; uždek mūsų širdis, kai tu mums kalbi. – P.

Aleliuja.

Evangelija (Lk 24, 13–35)

Trečiąją dieną po Jėzaus mirties du jo mokiniai keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu. Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie jo nepažino. O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate ir ginčijatės, eidami keliu?“ Jie nuliūdę sustojo. Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė Jėzui: „Nejaugi tu būsi vienintelis žmogus, buvęs Jeruzalėje, kuris nežino, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“ Jėzus ramiai paklausė: „O kas gi?“ Jie tarė jam: „Su Jėzumi iš Nazareto, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties bausmės ir atidavė jį nukryžiuoti. O mes tikėjome, kad jis atpirksiąs Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. Be to, kai kurios mūsų širdys moterys mums uždavė naujų rūpesčių. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios apsireiškusių angelus, kurie sakė Jėzų esant gyvą. Kai kurie iš mūsų buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė“. Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra paskelbęs pranašai! Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir įžengti į savo garbę?!“ Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta. Jie prisiartino prie kaimo, į kurį mokiniai keliavo, o Jėzus dėjosi einąs toliau. Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti“. Tuomet jis užsuko pas juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paėmė duonos, sukalbėjo laiminimo maldą, laužė ir davė jiems valgyti. Tada jų akys

atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ Jie tuoj pat pakilo nuo stalo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten jie rado Vienuolika su savo draugais, kurie sakė: „Tai tiesa! Viešpats prisikėlė ir pasirodė Simonui“. O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

**Girdėjote Viešpaties žodį
Šlovė tau Kristau!**

Tikėjimo išpažinimas

Tikiu į vieną Dievą visagalį Tėvą, dangaus ir žemės, regimosios ir neregimosios visatos Kūrėją. Tikiu į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, prieš visus amžius gimusį iš Tėvo: Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusį, bet ne sukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu. Per jį visa yra padaryta. Jis dėl mūsų žmonių, dėl mūsų išganymo, nužengė iš dangaus. (visi nusilenkia) Šventosios Dvasios veikimu priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi. (atsitiesa) Valdant Poncijui Pilotui, jis dėl mūsų buvo prikaltas prie kryžiaus, nukankintas ir palaidotas. Kaip Šventajame Rašte išpranašauta, trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių. Įžengė į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje. Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti ir viešpataus per amžius. Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kylančią iš Tėvo ir Sūnaus, su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą, kalbėjusią per pranašus. Tikiu vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią. Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti. Laukiu mirusiųjų prisikėlimo ir būsimo amžinojo gyvenimo.
Amen.